

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság „a többségi állami tulajdonban lévő, közszolgáltatásokat nyújtó vállalkozások számára adómentességek és kedvezményes kölcsönök formájában ... nyújtott állami támogatásról” szóló, 2002. június 5-i határozatában ⁽¹⁾ a megváltoztatott és módosított 549/1995. törvény 3. cikkének (70) bekezdése és a 331/1993. törvényrendelet 66. cikkének (14) bekezdése által a többségi állami tulajdonban lévő és helyi közszolgáltatásokat nyújtó részvénytársaságok számára nyújtott adómentességi rendszert a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak nyilvánította. A Bizottság határozata nem konkrét társaságokra, hanem a 241/1990. törvény 22. cikkének értelmében alapított, többségi állami tulajdonban lévő társaságokra vonatkozott. Ezért a határozatot egyetlen társasággal sem közzölték (így a fellebbezővel sem), mivel a határozat nem nevezett meg konkrét címzetteket. Az olasz állam a fent említett határozatnak a 2007. február 15-i 10. törvényerejű rendelettel tett eleget, amelyben az Agenzia delle Entrate-kat (adóhatóságok) bízta meg a visszatérítés végrehajtásával. Ennek megfelelően 2007. március 20-án a guastallai adóhatóság a következő fizetési felszólításokat küldte meg a fellebbező vállalkozásnak: az 1 912 128,47 euró tőkeösszeg és 2 192 225 euró kamat megfizetésére vonatkozó, 2007. március 15-i 3796. sz. felszólítás; a 815 406,94 euró tőkeösszeg és 783 529 euró kamat megfizetésére vonatkozó, 2007. március 15-i 3799. sz. felszólítás, valamint a 439 549,29 euró tőkeösszeg és 712 588 euró kamat megfizetésére vonatkozó, 2007. március 15-i 3800. sz. felszólítás.

A fellebbező vállalkozás azonban nem többségi, hanem teljes mértékben állami tulajdonban lévő vállalkozás. Ezért „a Bizottság megállapításai és határozata” nem alkalmazható rá.

A fellebbező a részére házon belül (in-house) odaítélt szerződés keretében nyújt helyi közszolgáltatásokat nyolc társult település számára, amelyek jogszabályi rendelkezésekkel összhangban konkrétan e célra alapították.

A fellebbező a közszolgáltatásokat lényegében helyi összefüggésben, magánrendszerben nyújtja, anélkül hogy befolyásolni tudná a szabad versenyt, amely piac hiányában nem is létezhet.

A teljes mértékben állami tulajdonban lévő társaság nem más, mint a társult települések közvetett szerve, amely települések a Bizottság által kifogásolt adótámogatás tényleges kedvezményezettjei.

Objektív és szubjektív okokból ezért a fellebbező számára nyújtott adómentesség nem tekinthető az EK 87. cikk követelményeit sértő jogellenes állami támogatásnak.

A fellebbező a kifejtett okokból a fent említett bizottsági határozattal szemben keresetet nyújtott be az Elsőfokú Bírósághoz. A keresetet a T-176/07. sz. ügyként vették nyilvántartásba, és a negyedik tanács elé utalták. Az Elsőfokú Bíróság 2007. szeptember 17-én elfogadhatatlanságot megállapító végzéssel hozott az ügyben határozatot, amelyet azzal indokolt, hogy nem tartották be az EK 230. cikk ötödik bekezdésében előírt határidőt, miszerint – az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 102. cikkének 1. §-ával összhangban – a megsemmisítés iránti

keresetet az esettől függően, a vitatott intézkedés kihirdetésétől vagy a felperessel történő közlésétől, illetve ennek hiányában attól a naptól számított két hónapon belül kell megindítani, amikor arról a felperes tudomást szerzett.

A fellebbező előadja, hogy e megállapítás alaptalan a 730/79. sz. Philip Morris Holland ügyben ⁽²⁾, a 323/82. sz. Intermills-ügyben ⁽³⁾, a T-358/94. sz. Air France ügyben ⁽⁴⁾ és különösen a Bíróság harmadik tanácsa által a C-346/03. és C-529/03. sz., Atzeni és társai egyesített ügyekben hozott ítélet ⁽⁵⁾ fényében is, és ezért a jelen fellebbezésben az Elsőfokú Bíróság végzésének megváltoztatását kéri.

A fellebbező vállalkozás rögtön azután benyújtotta a keresetet az Elsőfokú Bírósághoz, hogy tudomást szerzett arról, hogy a Bizottság határozatának egyik címzettje, vagyis amikor értesítették az adóhatóság által kibocsátott fizetési felszólításokról.

A fellebbező az Elsőfokú Bíróság végzését arra hivatkozva is támadja, hogy az Elsőfokú Bíróság az EK 225. cikket helytelenül alkalmazta.

A bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelmet úgy kell tekinteni, hogy az szükségszerűen kapcsolódik azon kérelemhez, hogy a fellebbezőre ne terjedjen ki e határozat, így a fellebbező ennek megfelelően arra tekintettel is kéri az első fokon hozott végzés megváltoztatását, hogy az Elsőfokú Bíróság megállapította *ratione materiae* hatáskörének hiányát.

⁽¹⁾ HL 2003. L 77., 21. o.

⁽²⁾ EBHT 1980., 2671. o.

⁽³⁾ EBHT 1984., 3809. o.

⁽⁴⁾ EBHT 1996., II-2109. o.

⁽⁵⁾ EBHT 2006., I-1875. o.

A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2007. november 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Compañia Española de Comercialización de Aceite, SA kontra Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (ASOLIVA), Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (ANIERAC) és Administración del Estado

(C-505/07. sz. ügy)

(2008/C 37/06)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Supremo

Az alapeljárás felei

Felperes: Compañía Española de Comercialización de Aceite, SA

Alperes: Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (ASOLIVA), Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (ANIERAC) és Administración del Estado

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az 1638/98 rendelettel ⁽¹⁾ módosított, az olaj- és zsíriac közös szervezésének létrehozásáról szóló, 1966. szeptember 22-i 136/66/EGK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 12a. cikke lehetővé teszi-e, hogy egy többségében termelőkől, feldolgozókból és olajtermelők szövetkezeteiből, valamint pénzügyi gazdasági egységekből álló részvénytársaság olívaolaj tárolásáról szóló szerződések megkötésére felhatalmazott „szervezetnek” minősüljön? Megállapítható-e, hogy az e jellemzőkkel rendelkező társaság megfelel a 952/97/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ értelmében elismert termelői csoportoknak és ezek társulásainak?
- 2) Feltéve, hogy e társaság a raktározási tevékenység folytatására jogosult „szervezetek” közé sorolható, a „tagállam általi elismerés”, amely e szervezetekre az 136/66 rendelet 12a. cikke értelmében vonatkozik, megszerezhető-e a nemzeti versenyvédelmi hatóságokhoz benyújtott kivétel (engedély) iránti egyedi kérelem keretében?
- 3) A 136/66 rendelet 12a. cikke feltétel nélkül követeli-e meg, hogy a Bizottság engedélyezze minden egyes esetben az olívaolaj magánraktározását, vagy éppen ellenkezőleg, e cikkel összeegyeztethető a termelők által létrehozott olyan mechanizmus, amelynek célja a hivatkozott olívaolaj magánfinanszírozással történő felvásárlása és raktározása, amely mechanizmus kizárólag csak ugyanazon értelemben és feltételek mellett lépne működésbe, mint a közösségi finanszírozással támogatott magánraktározás, azzal a céllal, hogy kiegészítse és előmozdítsa a közösségi finanszírozással támogatott raktározást, anélkül, hogy átlépné ez utóbbi határait?
- 4) A Bíróság által a C-137/00. sz. Milk Marque ügyben 2003. szeptember 9-én hozott ítéletben a nemzeti versenyvédelmi rendelkezéseknek a nemzeti hatóságok által olyan termelői megállapodásokra történő alkalmazása vonatkozásában kialakított álláspont, amely termelők elvben (az egyes versenyszabályok mezőgazdasági termékek termelésére és kereskedelmére történő alkalmazásáról szóló) 26. tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ 2. cikkének hatálya alá tartoznak, kiterjeszhető-e az olyan megállapodásokra, amelyek jellegük és az érintett ágazat jellege okán a maga egészében befolyásolhatják az olívaolaj közösségi piacát?
- 5) Feltéve, hogy a nemzeti versenyhatóságok alkalmazhatják a nemzeti rendelkezéseket a hivatkozott, és a zsírok és olajok piaca közös szervezését befolyásolni képes megállapodások tekintetében, megtagadhatják-e ezen hatóságok abszolút

jelleggel egy olyan társasággal szemben, mint a fellebbező, ezen olívaolaj raktározási mechanizmusoknak a 136/66 rendelet 12a. cikkében előírt „súlyos zavarok” esetén történő működtetése lehetőségét?

⁽¹⁾ Az olaj- és zsíriac közös szervezésének létrehozásáról szóló, 136/66/EGK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 1998. július 20-i 1638/98 tanácsi rendelet; HL L 210., 32. o.

⁽²⁾ HL 172., 3025. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet 1. kötet 77. o.

⁽³⁾ A termelői csoportokról és társulásokról szóló, 1997. május 20-i 952/97 tanácsi rendelet; HL L 142., 30. o.

⁽⁴⁾ HL 30., 993. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet 1. kötet 6. o.

Az Audiencia Provincial de La Coruña (Spanyolország) által 2007. november 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Lubricantes y Carburantes Galaicos, S.L. (Lubricarga) kontra Petrogal Española S.A., jelenleg „GALP Energía España SAU”

(C-506/07. sz. ügy)

(2008/C 37/07)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Audiencia Provincial de La Coruña

Az alapeljárás felei

Felperes: Lubricantes y Carburantes Galaicos, S.L. (Lubricarga)

Alperes: Petrogal Española S.A., jelenleg „GALP Energía España SAU”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Amennyiben a Lubricarga S.L. és a Petrogal S.A. között létrejött szerződés a „de minimis” szabály alá tartozik, minden esetben az EK-Szerződés 81. cikke hatályán kívül esik-e, vagy – e minősítés ellenére – e rendelkezés alkalmazható, amennyiben ez arra kötelezi az üzemanyagtöltő állomás jogosultját, hogy tartsa tiszteletben a szállító által megállapított végső fogyasztói árat, és/vagy amennyiben a viszonteladót anélkül köti kizárólagos beszerzési kötelezettség és versenytilalom, hogy vonatkoznának rá az 1984/83/EGK bizottsági rendeletben ⁽¹⁾ és a 2790/1999/EK bizottsági rendeletben ⁽²⁾ meghatározott időkorlátok?